

Dato: 2. marts 2007
Kontor: Lovkontoret
J.nr.: 2007/4000-83
Sagsbeh.: MMI

Forslag

til

Lov om ændring af udlændingeloven og lov om ægteskabs indgåelse og opløsning

(Regeringens handlingsplan til bekæmpelse af handel med mennesker 2007-2010 m.v.)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 945 af 1. september 2006, som ændret senest ved lov nr. 89 af 30. januar 2007, foretages følgende ændringer:

1. I § 2 a, stk. 2, ændres "Cypern, Estland, Letland, Litauen, Malta, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn" til: "Bulgarien, Cypern, Estland, Letland, Litauen, Malta, Polen, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn".
2. Efter § 2 b, stk. 4, indsættes som nyt stykke:
"Stk. 5. Udlændinge, der har opholdstilladelse udstedt af Schweiz eller Liechtenstein, og som opfylder indrejsebetingelserne i Schengen-grænsekodeksens artikel 5, stk. 1, litra a, c, d og e, har ret til at rejse gennem Danmark. Gennemrejse må ikke overstige fem dage."
3. I § 6 ændres "Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet eller Ungarn" til: "Bulgarien, Estland, Letland, Litauen, Polen, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet eller Ungarn".
4. I § 9 e indsættes som stk. 2:
"Stk. 2. Ansøgning om opholdstilladelse efter stk. 1 kan kun indgives af udlændinge, der opholder sig her i landet."
5. I § 13, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter "dansk havn eller lufthavn": "jf. dog § 14, stk. 2".
6. I § 14, stk. 1, nr. 2, ændres "Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn" til: "Bulgarien, Estland, Letland, Litauen, Polen, Rumænien, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn".

7. I § 19, stk. 8, indsættes to steder efter "§ 9, stk. 1, nr. 1": "eller § 9 c, stk. 1".

8. Efter § 26 indsættes:

"§ 26 a. Ved afgørelsen om udvisning skal der tages hensyn til, om de omstændigheder, som kan begrunde udvisning, er en følge af, at udlændingen er offer for menneskehandel."

9. I § 29 a, stk. 1, ændres "EF-asytkonventionen" til: "Dublinforordningen".

10. I § 32, stk. 2, nr. 3, udgår: "eller for".

11. I § 32, stk. 2, nr. 4, indsættes efter "indrejseforbud for 10 år,": "eller for".

12. I § 33, stk. 4, 1. pkt., ændres "inden 15 dage" til: "senest 15 dage".

13. I § 33, stk. 9, 1. pkt., indsættes efter ", fastsætter politiet udrejsefristen til straks": ", jf. dog stk. 15".

14. I § 33 indsættes efter stk. 13 som nye stykker:

"Stk. 14. Er en udlænding offer for menneskehandel, fastsætter Udlændingesservice efter anmodning udrejsefristen til 30 dage, medmindre særlige grunde taler derimod. Udrejsefristen kan efter anmodning fastsættes til et senere tidspunkt eller forlænges, hvis særlige grunde taler derfor. Samarbejder udlændingen om en forberedt hjemsendelse, kan udrejsefristen fastsættes til op til 100 dage.

Stk. 15. Stk. 14 finder tilsvarende anvendelse for en udlænding, der er offer for menneskehandel og udvist ved dom."

15. I § 38, stk. 2, i § 39, stk. 3, og i § 59, stk. 1, nr. 1, ændres "Schengen-grænsekodeksens artikel 20" til: "Schengen-grænsekodeksens artikel 23".

16. Efter § 44 e indsættes:

"§ 44 f. Udlændingesservice kan indhente de oplysninger fra Udenrigsministeriet om udlændinges ophold i udlandet, som Udenrigsministeriet har indhentet i forbindelse med evakuering fra udlandet, og som er nødvendige for at kontrollere, at en udlænding har ret til at opholde sig her i landet. Indhentelse af oplysninger efter 1. pkt. kan ske elektronisk.

Stk. 2. Indhentelse af oplysninger efter stk. 1 kan ske med henblik på registersamkøring og sammenstilling af registre og oplysninger i kontroløjemed."

17. I § 46, stk. 2, indsættes som 2. pkt.:

"Udlændingesservices beslutning om, at der ikke er særlige grunde til at antage, at en uledsaget udlænding, der inden det fyldte 18. år har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, ikke bør gennemgå en asylsagsprocedure, jf. § 9 c, stk. 3, nr. 1, kan ikke påklages til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration."

18. § 56 a stk. 1, affattes således:

"§ 56 a. En uledsaget udlænding under 18 år, der opholder sig her i landet, får, medmindre ganske særlige grunde taler derimod, udpeget en repræsentant til varetagelse af sine inte-

resser. Er den uledsagede udlænding under 18 år offer for menneskehandel, skal der ved udpegningen af repræsentanten tages hensyn hertil. En organisation, som er godkendt hertil af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration, indstiller efter anmodning fra Udlændingesservice en person til hvervet som repræsentant. Repræsentanten udpeges af statsforvaltningen.”

19. § 56 a, stk. 8, affattes således:

”Stk. 8. Udlændingesservice iværksætter en eftersøgning af forældrene til et barn, der er omfattet af stk. 1, medmindre ganske særlige grunde taler derimod. Eftersøgningen af forældrene kan ske i samarbejde med Dansk Røde Kors eller en anden tilsvarende organisation, som er godkendt hertil af ministeren for flygtninge indvandrere og integration. Udlændingesservice og de i pkt. 2 nævnte organisationer kan i forbindelse med eftersøgningen af barnets forældre efter 1. pkt. udveksle oplysninger om barnets personlige forhold uden samtykke fra barnet eller den udpegede personlige repræsentant til varetagelse af barnets interesser.”

§ 2

I lov om ægteskabs indgåelse og opløsning, jf. lovbekendtgørelse nr. 38 af 15. januar 2007, foretages følgende ændring:

1. I § 22 a ændres ”Ved borgerlige vielser kan vielsesmyndigheden, jf. § 18, jf. § 13, stk. 1,” til: ”Prøvelsesmyndigheden, jf. § 13, stk. 1, og den borgerlige vielsesmyndighed, jf. § 18, jf. § 13, stk. 1, skal”.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. august 2007, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Udlændingelovens § 46, stk. 2, 2. pkt., som indsat ved denne lovs § 1, nr. 17, finder alene anvendelse for udlændinge, der indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 efter lovens ikrafttræden.

§ 4

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Lovforslagets baggrund og indhold	6
2. Regeringens handlingsplan til bekæmpelse af handel med mennesker 2007-2010.	7
2.1. Ofre for menneskehandel skal ikke udvises med indrejseforbud, men alene hjemsendes, når det forhold, der kan begrunde udvisning relaterer sig til menneskehandlen.....	8
2.2. Fastsættelse af længere udrejsefrist i sager om udlændinge, der er ofre for menneskehandel - refleksionsperiode på op til 100 dage	9
2.2.1. Gældende regler om fastsættelse af udrejsefrist i sager om udvisning af udlændinge, der er ofre for menneskehandel.....	9
2.2.2. Refleksionsperiode på op til 100 dage til udlændinge, der er ofre for menneskehandel.....	9
3. Særlige tiltag over for uledsagede børn, herunder handlede børn – udvidelse af repræsentantordningen og ordningen om eftersøgning af forældrene samt sikring af en forsvarlig hjemsendelse.....	10
3.1. Udvidelse af repræsentantordningen.....	11
3.1.1 Den gældende repræsentantordning til uledsagede mindreårige asylansøgerbørn	11
3.1.2. Udvidelse af repræsentantordningen til alle uledsagede mindreårige udlændinge.	12
3.2. Udvidelse af ordningen om eftersøgning af forældrene	12
3.2.1. Den gældende eftersøgningsordning.....	12
3.2.2. Forslag til en udvidet eftersøgningsordning.	13
3.3. Alle uledsagede udlændinge under 18 år, der skal udrejse, skal have tilbud om en forberedt hjemsendelse	13
3.4. Modenhedsvurderingen af en uledsaget mindreårig asylansøger skal kun kunne efterprøves af Flygtningenævnet.	14
3.4.1. De gældende regler.	14
3.4.2. Forslag til en forenklet klageadgang	15
4. Samkøring af oplysninger om evakuerede med oplysninger om opholdsgrundlag	15
5. Gennemførelse af Europaparlamentets og Rådets beslutning nr. 896/2006/EF om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser på grundlag af medlemsstaternes ensidige anerkendelse af visse opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein i forbindelse med transit gennem deres område.....	16
6. Indberetning af proformaægteskaber	17
7. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner.....	19
8. Erhvervsadministrative, erhvervsøkonomiske og miljømæssige konsekvenser af lovforslaget	19
9. Administrative konsekvenser for borgerne	19
10. Ligestillingsmæssige konsekvenser	19

11. Forholdet til EU-retten	19
12. Hørte myndigheder m.v.	21
13. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget	21

1. Lovforslagets baggrund og indhold

Med lovforslaget gennemføres de ændringer af udlændingeloven, der følger af regeringens nye handlingsplan til bekæmpelse af handel med mennesker, der løber fra 2007-2010.

Det indgår som et element i handlingsplanen, at ofre for menneskehandel skal tilbydes en refleksionsperiode, der blandt andet skal anvendes til at forberede hjemsendelsen. Refleksionsperioden udvides i forhold til den gældende ordning, således at udrejsefristen kan fastsættes til op til 100 dage, hvis den pågældende samarbejder om en forberedt hjemsendelse.

Som led i bestræbelserne på at sikre en bedre hjemsendelse for denne persongruppe ønsker regeringen at ændre udvisningspraksis, således at ofre for menneskehandel ikke længere udvises af Danmark med indrejseforbud, men alene udsendes. Det er en forudsætning, at de omstændigheder, der kan begrunde udvisning, utvivlsomt relaterer sig til, at den pågældende har været udsat for menneskehandel, og at der ikke er hensyn til den offentlige orden, der gør, at den pågældende bør udvises.

Der henvises til afsnit 2.

Regeringens nye handlingsplan til bekæmpelse af handel med mennesker indeholder særlige tiltag i relation til børn.

Lovforslaget indeholder således forslag om at udbygge den gældende repræsentantordning for uledsagede mindreårige asylansøgere, således at alle uledsagede børn får en repræsentant. Hvis barnet er handlet, skal der ved udpegningen af repræsentanten tages hensyn hertil. Endvidere foreslås eftersøgningsordningen udvidet, således at eftersøgning af forældrene skal iværksættes, uanset om barnet har søgt asyl eller ej, og uanset om der foreligger samtykke. Det afgørende er, om eftersøgning af forældrene er i barnets interesse.

Endvidere forenkles klageadgangen, således at kun Flygtningenævnet skal kunne efterprøve Udlændingenservices afgørelser om, at en uledsaget mindreårig asylansøger er tilstrækkelig moden til at gennemgå asylproceduren. Integrationsministeriet skal således ikke længere have kompetence i sådanne sager.

Der henvises til afsnit 3.

Det foreslås også, at der indsættes en bestemmelse i udlændingeloven, der gør det muligt at samkøre og sammenstille Udenrigsministeriets evakueringslister med udlændingemyndighedernes oplysninger om de samme personers opholdsgrundlag i Danmark. Hensigten med forslaget er fremover at undgå den situation, der opstod efter evakueringen fra Libanon, hvor det ikke var muligt f.eks. at kontrollere, om nogle af de evakuerede personer havde opholdstilladelse som flygtninge i Danmark, og om de pågældendes opholdstilladelse som følge af opholdet i hjemlandet skulle inddrages.

Der henvises til afsnit 4.

Lovforslaget indeholder endvidere forslag til ændringer, der gennemfører Europaparlamentets og Rådets beslutning nr. 896/2006/EF om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser på grundlag af medlemsstaternes ensidige anerkendelse af visse opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein i forbindelse med transit gennem deres område.

Der henvises til afsnit 5.

Endelig har lovforslaget til formål at styrke kommunernes indberetning til udlændingemyndighederne ved mistanke om, at formålet med et ægteskab er at opnå opholdstilladelse i Danmark (indberetning af proformavielser).

Der henvises til afsnit 6.

Endelig indebærer lovforslaget en række konsekvensændringer og præciseringer, herunder af teknisk karakter, af udlændingeloven.

2. Regeringens handlingsplan til bekæmpelse af handel med mennesker 2007-2010.

Regeringens handlingsplan til bekæmpelse af kvindehandel fra 2002 og tillægget til handlingsplanen om børn fra 2005 har dannet ramme om regeringens hidtidige indsats vedrørende handel med mennesker. Handlingsplanerne løb til udgangen af 2006.

Regeringen har lanceret en ny handlingsplan til bekæmpelse af handel med mennesker. Handlingsplanen, der løber fra 2007-2010, skal sikre en styrket og helhedsorienteret indsats mod menneskehandel. Planen omfatter både forebyggende, støttende og efterforskningsmæssige aktiviteter samt en øget koordinering af samarbejdet mellem de sociale organisationer og myndigheder.

Der skal i forbindelse med udmøntningen af handlingsplanen oprettes et Videns – og Koordinationscenter for Menneskehandel (VKM) med det formål at sikre mulige ofre for menneskehandel en forbedret og koordineret behandling, mens de opholder sig i Danmark. Videns – og Koordinationscentret skal på kvindehandelsområdet blandt andet stå for at koordinere den sociale indsats i hele landet samt sikre et operationelt arbejde mellem de involverede aktører.

Udlændingetjenesten skal i samarbejde med Videns – og Koordinationscenteret for Menneskehandel drage omsorg for, at de pågældende tilbydes sundhedsfremmende behandling, psykologhjælp, juridisk bistand og socialpædagogisk hjælp for at bearbejde deres oplevelser. Der kan ligeledes tilbydes andre aktiviteter, der styrker kvinderne.

Det indgår endvidere i handlingsplanen, at udlændinge, der er ofre for menneskehandel, skal have mulighed for at opholde sig på et krisecenter, som passer til deres konkrete situation, samt tilbydes en refleksionsperiode, der blandt andet skal anvendes til at forberede hjemsendelsen. Refleksionsperioden udvides i forhold til den gældende ordning, således at ud-

rejsefristen kan fastsættes til op til 100 dage, forudsat at den pågældende samarbejder om en forberedt hjemsendelse.

Den forberedte hjemsendelse dækker over et tilbud om psykologisk, juridisk og socialpædagogisk hjælp samt sundhedsfremmende behandling. På den måde vil det enkelte offer bliver styrket og dermed mindre sårbar for at blive handlet igen, når den pågældende vender tilbage til hjemlandet. Den forberedte hjemsendelse indebærer også, at den pågældende vil blive modtaget af en organisation i hjemlandet, når dette er muligt. De sociale organisationer og NGO'er i Danmark vil samarbejde med organisationer i hjemlandene om et samlet forløb, således at forløbet i Danmark bliver fortsat i hjemlandet. I den forbindelse vil det internationale netværk blive udbygget, således at der opbygges tæt kontakt til NGO'er og sociale myndigheder i ofrenes hjemlande. Der skal ligeledes opbygges god kontakt til myndighederne i hjemlandet, så disse kan assistere ofrene ved hjemsendelsen.

2.1. Ofre for menneskehandel skal ikke udvises med indrejseforbud, men alene hjemsendes, når det forhold, der kan begrunde udvisning relaterer sig til menneskehandlen

Baggrunden for udvisning af udlændinge, der skønnes at være ofre for menneskehandel, er typisk ulovligt ophold eller ulovligt arbejde. Endvidere kan udvisning efter straffelovens regler for dokumentfalsk komme på tale, fordi de pågældende er indrejst i Danmark med falsk pas eller falsk visum.

Efter udlændingelovens § 32, stk. 4, 2. pkt., fastsættes der et indrejseforbud på 1 år i forbindelse med udvisning for ulovligt ophold. Tilsvarende gælder med hensyn til ulovligt arbejde, hvor der kan ske udvisning, hvis den pågældende ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder. Det er Udlændingetjenesten, der har kompetencen til at træffe beslutning om udvisning i disse tilfælde. Sager om udvisning grundet grovere overtrædelser efter straffeloven afgøres normalt af domstolene. Det gælder blandt andet sager om udvisning for dokumentfalsk. I sager vedrørende dokumentfalsk meddeles der normalt et indrejseforbud på 5 år, når udlændingen ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, jf. udlændingelovens § 32, stk. 3.

De omstændigheder, som ligger til grund for udvisning af de pågældende udlændinge, hænger således typisk sammen med, at den pågældende er offer for menneskehandel.

Som det fremgår ovenfor, jf. afsnit 2, indgår det i regeringens nye handlingsplan til bekæmpelse af handel med mennesker 2007-2010, at der skal iværksættes en forberedt hjemsendelse af ofre for menneskehandel.

Regeringen finder, at udvisningspraksis for denne persongruppe bør ændres som led i bestræbelserne på at sikre en bedre hjemsendelse, således at de pågældende ikke længere udvises af Danmark med indrejseforbud, men alene udsendes.

Det er en forudsætning, at det kan lægges til grund, at den pågældende udlænding er offer for menneskehandel, at de omstændigheder, der kan begrunde udvisning, relaterer sig til, at

den pågældende har været udsat for menneskehandel, og at hensynet til den offentlige orden ikke tilsiger, at der sker udvisning.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 8.

2.2. Fastsættelse af længere udrejsefrist i sager om udlændinge, der er ofre for menneskehandel - refleksionsperiode på op til 100 dage

2.2.1. Gældende regler om fastsættelse af udrejsefrist i sager om udvisning af udlændinge, der er ofre for menneskehandel

Udlændingenes beslutninger om udvisning for bl.a. ulovligt ophold skal indeholde en udrejsefrist, jf. udlændingelovens 33, stk. 1, jf. § 25 b. Som udgangspunkt fastsætter Udlændingenes service udrejsefristen til straks, jf. udlændingelovens § 33, stk. 2, 4. pkt.

På baggrund af regeringens handlingsplan til bekæmpelse af menneskehandel fra december 2002 blev der etableret en særlig praksis for Udlændingenes service fastsættelse af udrejsefrist i sager om udvisning af udlændinge, der er ofre for menneskehandel. I modsætning til andre udvisningssager, hvor udrejsefristen normalt fastsættes til straks, blev udrejsefristen således i sådanne tilfælde efter anmodning normalt fastsat til 15 dage under forudsætning af, at der var oplysninger om, at udlændingen havde været udsat for menneskehandel, og at den pågældende havde brug for støtte med henblik på at vende tilbage til sit hjemland. Udrejsefristen kunne efter anmodning fastsættes til et senere tidspunkt eller forlænges, f.eks. af lægelige grunde eller af hensyn til efterforskningen eller behandlingen af en straffesag om menneskehandel her i landet.

Praksis er ændret i juni 2006, således at udrejsefristen i tilfælde, hvor den pågældende er offer for menneskehandel, efter anmodning normalt fastsættes til 30 dage. Der er fortsat mulighed for yderligere udsættelse af udrejsefristen efter anmodning. Denne praksisændring er i overensstemmelse med artikel 13 i Europarådets konvention om indsats mod menneskehandel, hvorefter de deltagende stater skal sikre en refleksionsperiode på minimum 30 dage for udlændinge, som er ofre for menneskehandel.

Efter udlændingelovens § 33, stk. 9, fastsætter politiet udrejsefristen til straks i tilfælde, hvor udvisning er sket ved dom. Udrejsefristen regnes fra tidspunktet for løsladelse. Der er således ikke efter de gældende regler mulighed for, at udrejsefristen kan fastsættes til et senere tidspunkt. Udrejsefristen for en udlænding, som er offer for menneskehandel, og som udvises ved dom, f.eks. fordi den pågældende er straffet for dokumentfalsk, jf. ovenfor afsnit 4.1., fastsættes således altid til straks efter løsladelse.

2.2.2. Refleksionsperiode på op til 100 dage til udlændinge, der er ofre for menneskehandel

Det indgår i regeringens nye handlingsplan til bekæmpelse af handel med mennesker, at der skal være mulighed for, at udrejsefristen kan udgøre op til 100 dage i de tilfælde, hvor udlændingen er offer for menneskehandel, og hvor den pågældende samarbejder om tilrettelæggelsen af den forberedte hjemsendelse.

Udgangspunktet er fortsat, at ofre for menneskehandel tilbydes en udrejsefrist på 30 dage med mulighed for forlængelse, men hvis den pågældende tager imod tilbuddet om forberedt hjemsendelse og i øvrigt medvirker til sin hjemsendelse, kan der fastsættes en udrejsefrist på op til 100 dage.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 14, i lovforslagets § 1, nr. 14.

Som nævnt finder regeringen, at udvisningspraksis med hensyn til udlændinge, der er ofre for menneskehandel, skal ændres, hvis de omstændigheder, der kan begrunde udvisning, relaterer sig til, at den pågældende har været udsat for menneskehandel, jf. afsnit 2.1, således at de pågældende ikke længere udvises, men alene udsendes af Danmark.

Hvis de omstændigheder, der kan begrunde udvisning, ikke relaterer sig til, at den pågældende har været udsat for menneskehandel, skal der ske udvisning som hidtil. Udlændinge, der er ofre for menneskehandel, vil således fortsat kunne udvises.

Under henvisning til artikel 13 i Europarådets konvention om indsatsen mod menneskehandel, jf. afsnit 2.2.1., hvorefter de deltagende stater skal sikre en refleksionsperiode på minimum 30 dage for udlændinge, som er ofre for menneskehandel, og da de hensyn, som ligger til grund for ordningen om en refleksionsperiode på op til 100 dage til handlede udlændinge, der ikke er udvist ved dom, også kan foreligge i tilfælde, hvor den pågældende er udvist ved dom, foreslås det, at der indføres mulighed for, at denne gruppe også kan tildeles en refleksionsperiode.

Der henvises til den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 15, i lovforslagets § 1, nr. 14.

Det følger af artikel 13 i Europarådets konvention om indsatsen mod menneskehandel, at kravet om en refleksionsperiode på minimum 30 dage ikke gælder, hvis hensynet til den offentlige orden taler imod en sådan periode.

I overensstemmelse hermed skal udrejsefristen for ofre for menneskehandel, der er udvist, fastsættes til straks, hvis hensynet til den offentlige orden taler imod en refleksionsperiode.

3. Særlige tiltag over for uledsagede børn, herunder handlede børn – udvidelse af repræsentantordningen og ordningen om eftersøgning af forældrene samt sikring af en forsvarlig hjemsendelse

Udover de i afsnit 2 nævnte initiativer indeholder regeringens handlingsplan til bekæmpelse af handel med mennesker 2007-2010 supplerende tiltag i relation til børn.

Det indgår således i regeringens handlingsplan til bekæmpelse af handel med mennesker 2007-2010, at alle uledsagede børn skal have en personlig repræsentant, og at det med hensyn til børn, der er handlede, vil søges sikret, at der er tale om en professionel repræsentant. Repræsentanten skal støtte og vejlede barnet i forbindelse med myndighedernes be-

handling af sagen og kan rådgive og støtte barnet i relation til andre mere personlige spørgsmål samt træffe beslutninger på barnets vegne.

Det indgår endvidere i handlingsplanen, at et samarbejdsudvalg bestående af sociale organisationer rådgiver i de enkelte sager om handlede børn. Udlændingesservice udarbejder i samarbejde med den personlige repræsentant en handleplan for den fortsatte indsats til gavn for barnet eller den unge. Fremover skal det sikres, at der i forbindelse med udarbejdelse af handleplaner for det enkelte barn altid trækkes på den viden, samarbejdsudvalget besidder, og samarbejdsudvalget skal efter behov konsulteres i de enkelte sager.

Det indgår også i regeringens handlingsplan til bekæmpelse af handel med mennesker, at alle handlede børn, der ikke får opholdstilladelse i Danmark, skal have et tilbud om en veltillægt og forsvarlig hjemsendelse, jf. nedenfor afsnit 3.3.

3.1. Udvidelse af repræsentantordningen

3.1.1 Den gældende repræsentantordning til uledsagede mindreårige asylansøgere

Efter udlændingelovens § 56 a, stk. 1, udpeges der i dag en repræsentant for uledsagede mindreårige asylansøgere, medmindre særlige grunde taler derimod. Sådanne særlige grunde kan f.eks. være, at barnet inden for ganske kort tid vil fylde 18 år og blive myndigt.

Der er endvidere allerede på baggrund af tillæg til regeringens handlingsplan til bekæmpelse af kvindehandel fra september 2005 iværksat en ordning, der betyder, at børn, som vurderes at være handlet, får udpeget en repræsentant. Dette gælder, uanset om barnet har søgt asyl eller ej.

Hovedformålet med repræsentantordningen er at sikre, at alle uledsagede mindreårige asylansøgere får udpeget en fast personlig støtte hurtigst muligt efter ankomsten til Danmark. I den første del af barnets ophold her i landet vil en væsentlig del af repræsentantens opgaver naturligt være forbundet med at yde støtte i forbindelse med behandlingen af barnets asylsag, men repræsentanten kan også støtte barnet i relation til andre, mere personlige spørgsmål, f.eks. særlige omsorgs – eller behandlingsbehov.

Der er ikke krav om, at repræsentanten skal have en bestemt uddannelse eller erfaring.

Integrationsministeren har godkendt Dansk Røde Kors til at indstille en person til hvervet som repræsentant. Repræsentanten udpeges af statsforvaltningen. Andre organisationer, der måtte udtrykke ønske herom, vil imidlertid også kunne involveres i opgaven. Der kan endvidere være tale om, at Dansk Røde Kors indstiller personer til hvervet som repræsentant på baggrund af en i fællesskab med øvrige interesserede organisationer udarbejdet liste over egnede personer, også uden at disse øvrige organisationer er godkendt af integrationsministeren til selv at indstille personer til hvervet.

3.1.2. Udvidelse af repræsentantordningen til alle uledsagede mindreårige udlændinge.

Som det fremgår af afsnit 3.1.1., er det ikke alle uledsagede mindreårige, der efter de gældende regler får udpeget en repræsentant.

Det indgår i regeringens handlingsplan, at alle uledsagede mindreårige skal have en repræsentant. Det afgørende er således ikke, om barnet har søgt asyl eller ej, men at der er tale om en mindreårig, som må antages at have behov for den støtte, som en repræsentant kan give barnet.

Det foreslås på den baggrund, at den gældende repræsentantordning udvides, således at den omfatter alle uledsagede mindreårige børn, uanset om barnet har søgt asyl eller ej, og uanset om der er tale om et handlet barn.

Det vil efter ordningen være et krav, at der ved udpegningen af repræsentanten skal tages hensyn til, hvis barnet er offer for menneskehandel. Heri ligger, at den pågældende skal have en relevant uddannelse eller erfaring, f.eks. en socialrådgiver. Den gældende ordning om udpegning af repræsentanter til handlede børn tager allerede højde herfor.

Der henvises til den foreslåede nye affattelse af bestemmelsen i udlændingelovens § 56 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 18.

Dette er i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4, i Europarådets konvention om indsats mod menneskehandel, hvorefter der skal ydes særlig støtte til uledsagede mindreårige ofre for menneskehandel og sikres en værge eller anden form for repræsentation til at varetage barnets interesser.

3.2. Udvidelse af ordningen om eftersøgning af forældrene

3.2.1. Den gældende eftersøgningsordning.

Udlændingesservice har efter udlændingeloven pligt til at iværksætte eftersøgning af forældre til uledsagede mindreårige asylansøgere. Eftersøgningen skal iværksættes hurtigst muligt efter barnets ankomst til Danmark, dog tidligst når der er udpeget en repræsentant for den uledsagede mindreårig.

Det er som udgangspunkt en forudsætning for eftersøgning, at barnet samtykker hertil. Eftersøgning kan dog iværksættes uden barnets samtykke, hvis repræsentanten giver samtykke hertil.

Eftersøgning af forældrene sker i samarbejde med Dansk Røde Kors eller en anden tilsvarende organisation. Dansk Røde Kors bistår med eftersøgningen, hvis barnet har givet samtykke. Hvis barnet ikke vil give samtykke, vil Udlændingesservice – ud over Udenrigsministeriet, hvor det er muligt – kunne gøre brug af Integrationsministeriets udsendte attaché, som for tiden dækker Balkan, Afghanistan, Kina og Irak.

3.2.2. Forslag til en udvidet eftersøgningsordning.

Regeringen finder, at det er af meget væsentlig betydning for et barns psykiske velbefindende og videre udvikling, at barnet har klarhed over sine forældres situation.

Regeringen foreslår derfor, at den gældende eftersøgningsordning udvides, således at den ikke kun omfatter uledsagede mindreårige asylansøgere, men alle uledsagede børn, uanset om barnet har søgt asyl eller ej.

Endvidere skal eftersøgning ikke afhænge af, om der foreligger samtykke. Barnets samtykke skal altid søges indhentes, men det afgørende skal ikke være, om der foreligger et samtykke, men om eftersøgning af forældrene er i barnets interesse.

Det er regeringens standpunkt, at det som udgangspunkt er i barnets interesse, at forældrenes identitet er kendt, og at forældrene findes med henblik på at genforene barn og forældre i hjemlandet. Såfremt eftersøgningen tilvejebringer sikker viden om, at barnet er handlet, og at det er forældrene, der er grund til, at barnet er blevet handlet, forsøges barnet og forældrene ikke genforenet. En fremkommet viden om forældrenes deltagelse i menneskehandel overdrages til rette politimæssige myndigheder, herunder politimæssige myndigheder i det land, hvor forældrene er bosiddende, med henblik på efterforskning af, hvorvidt forældrene kan stilles til ansvar for deres ugerning.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 19.

Forslaget er i overensstemmelse med artikel 10, stk. 4, i Europarådets konvention om indsats mod menneskehandel, hvorefter barnets familie skal lokaliseres, når dette er i barnets interesse.

3.3. Alle uledsagede udlændinge under 18 år, der skal udrejse, skal have tilbud om en forbedret hjemsendelse

Det indgår som nævnt ovenfor i regeringens handlingsplan til bekæmpelse af handel med mennesker, at alle handlede børn, der ikke får opholdstilladelse i Danmark, skal have et tilbud om en veltilrettelagt og forsvarlig hjemsendelse.

Regeringen finder i forlængelse af handlingsplanen om menneskehandel, at det bedst muligt bør sikres, at alle uledsagede børn – dvs. ikke kun børn, der er handlede, som skal udrejse af Danmark – får en forsvarlig hjemsendelse. Det skal sikres, at det i hver enkelt sag grundigt undersøges, om der er et familiemedlem eller en organisation, der kan tage sig af barnet og møde op i lufthavnen eller andet steds, hvor de danske myndigheder overdrager barnet.

Udlændingetjenesten vil således i samarbejde med de relevante organisationer og myndigheder i vidst muligt omfang sørge for, at alle børn, der ikke får opholdstilladelse i Danmark, får et tilbud om en veltilrettelagt og forsvarlig hjemsendelse, der indebærer, at barnet i hjemlandet modtages af en organisation eller andre, der kan yde barnet særlig hjælp i forbindelse med tilværelsen i hjemlandet. Med hensyn til børn, der er handlet, skal det indgå i samarbej-

det med organisationerne i hjemlandet, at genforening med forældrene ikke altid vil være til barnets bedste – der kan være tilfælde, hvor forældrene har medvirket til handelen.

Herudover vil det eksisterende internationale netværk blive udbygget. Netværket skal bredes ud til flere lande, ligesom kendskabet til organisationerne i hjemlandene skal styrkes, således at det yderligere sikres, at børnene kan blive godt modtaget, når de vender hjem. Her ved opnås en bedre og mere forberedt hjemsendelse af uledsagede mindreårige børn. Der skal ligeledes opbygges god kontakt til myndighederne i hjemlandet, således at disse kan assistere ofre ved hjemsendelsen.

Integrationsministeriet vil således tage kontakt til de relevante organisationer i Danmark, herunder Dansk Røde Kors, med henblik på at udbygge det internationale netværk.

3.4. Modenhedsvurderingen af en uledsaget mindreårig asylansøger skal kun kunne efterprøves af Flygtningenævnet.

3.4.1. De gældende regler.

Efter udlændingelovens § 9 c, stk. 3, nr. 1, kan der gives opholdstilladelse til en uledsaget udlænding, der inden det fyldte 18. år har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af § 7, hvis der efter det, som er oplyst om udlændingens personlige forhold, er særlige grunde til at antage, at udlændingen ikke bør gennemgå en asylsagsbehandling.

Hvis Udlændingesservice vurderer, at barnet ikke er tilstrækkeligt moden til at gennemgå den almindelige asylprocedure, kan barnet således meddeles opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 3, nr. 1, uden at gennemgå asylproceduren.

Træffer Udlændingesservice afgørelse om, at barnet er modent nok til at gennemgå asylproceduren – og derfor ikke kan meddeles opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 3, nr. 1 – kan afgørelsen indbringes for Integrationsministeriet.

Endvidere kan Flygtningenævnet – uanset om Integrationsministeriet eventuelt har stadfæstet en afgørelse fra Udlændingesservice om, at barnet bør gennemgå den almindelige asylprocedure – hjemvise en sag om en uledsaget mindreårig asylansøger til Udlændingesservice med den begrundelse, at den mindreårige efter Flygtningenævnets vurdering ikke bør gennemgå en asylsagsbehandling i Flygtningenævnet. Det forudsættes, at Udlændingesservice i så fald af egen drift meddeler den pågældende opholdstilladelse i medfør af § 9 c, stk. 3, nr. 1.

Efter udlændingelovens § 53 b, stk. 1, kan Udlændingesservice efter forelæggelse for Dansk Flygtningehjælp under visse nærmere betingelser bestemme, at afgørelsen i en sag om opholdstilladelse efter § 7 ikke kan indbringes for Flygtningenævnet, når ansøgningen må anses for åbenbart grundløs. Hvis Dansk Flygtningehjælp i sådanne tilfælde finder, at barnet ikke er tilstrækkeligt modent til at gennemgå asylproceduren, vil Udlændingesservice – hvis service fastholder sin vurdering – indbringe sagen for Flygtningenævnet. Flygtningenævnet vil således tage stilling til modenhedsvurderingen i forbindelse med sin behandling af sagen.

3.4.2. Forslag til en forenklet klageadgang

Den gældende ordning betyder, at en afgørelse truffet af Udlændingesservice om, at barnet er modent nok til at gennemgå asylproceduren, både kan efterprøves af Integrationsministeriet og Flygtningenævnet.

Flygtningenævnet er et uafhængigt domstolslignende organ, og nævnets behandling vil ikke skulle afvente Integrationsministeriets behandling af sagen. Flygtningenævnet vil således ikke skulle afvente Integrationsministeriets afgørelse, uanset hvad ministeriet måtte nå frem til.

Ud fra et ønske om at sikre et klart og enstrengt klagesystem foreslås det, at Udlændingesservices afgørelser om, at et barn er modent nok til at gennemgå en asylsagsbehandling, alene kan være genstand for efterprøvelse hos én instans, nemlig Flygtningenævnet. Modenhedsvurderingen kan få betydning for den asylretlige vurdering, og Flygtningenævnets asylsagsbehandling foregår ved et mundtligt møde, mens Integrationsministeriet behandler sagen på skriftligt grundlag. Det foreslås derfor, at Integrationsministeriet ikke længere skal have kompetence til at behandle klager over Udlændingesservices afgørelser om, at et barn er modent nok til at gennemgå en asylsagsbehandling,

Der henvises til lovforslagets nr. § 1, nr. 17.

4. Samkøring af oplysninger om evakuerede med oplysninger om opholdsgrundlag

Folketinget har i forlængelse af forespørgsel nr. F 17 den 9. januar 2007 om evakueringen fra Libanon i sommeren 2006 bl.a. vedtaget, at Folketinget noterer sig integrationsministerens lovgivningsinitiativ, der for at hindre misbrug skal gøre det muligt at samkøre udlændingemyndighedernes registre og andre myndigheders registre.

Der er ikke i dag hjemmel til at foretage samkøring og sammenstilling af Udenrigsministeriets evakueringslister med oplysninger om navnene på evakuerede personer med udlændingemyndighedernes oplysninger om de samme personers opholdsgrundlag i Danmark. Der var således efter evakueringen fra Libanon ikke mulighed for f.eks. at kontrollere, om nogle af de evakuerede personer havde opholdstilladelse som flygtninge i Danmark, og om de pågældendes opholdstilladelse som følge af opholdet i hjemlandet skulle inddrages.

Efter udlændingebekendtgørelsen skal politiet normalt i forbindelse med indrejse- og udrejsekontrol kontrollere, om en flygtning overholder en rejsebegrænsning i sit rejsedokument. Politiet indberetter manglende overholdelse af rejsebegrænsningen til Udlændingesservice. En sådan indberetning var det på grund af den helt ekstraordinære situation ved evakueringen fra Libanon i sommeren 2006 ikke muligt at foretage.

Regeringen ønsker at imødekomme en eventuel fremtidig situation som den, der foreslå i forbindelse med evakueringen fra Libanon i sommeren 2006, hvor der ikke var grundlag i lovgivningen for at kontrollere, om udlændingelovens regler for opholdstilladelse var overholdt.

Det foreslås derfor, at en sådan hjemmel tilvejebringes.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 16.

5. Gennemførelse af Europaparlamentets og Rådets beslutning nr. 896/2006/EF om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser på grundlag af medlemsstaternes ensidige anerkendelse af visse opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein i forbindelse med transit gennem deres område.

Kommissionen fremsatte den 23. august 2005 forslag til beslutning om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser på grundlag af medlemsstaternes ensidige anerkendelse af visse opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein i forbindelse med transit gennem deres område.

Beslutningsforslaget blev vedtaget den 14. juni 2006 af Europa-Parlamentet og Rådet.

Formålet med beslutningen er at indføre en forenklet procedure for personkontrol i forbindelse med indrejse baseret på anerkendelse af visse dokumenter med henblik på transit for at undgå et stort arbejdspress på ambassader og konsulater i Schweiz og Liechtenstein i forbindelse med udstedelse af transitvisa især i sommerperioden.

Beslutningen har hjemmel i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (TEF), afsnit IV, artikel 62, nr. 2, litra a. Efter artikel 1 i Protokollen om Danmarks Stilling, der er knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i Rådets vedtagelse af foranstaltninger, der foreslås i henhold til afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, jf. dog protokollens artikel 4 om visse foranstaltninger vedrørende visum. Ingen af de foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til afsnit IV, er bindende for eller finder anvendelse i Danmark, jf. protokollens artikel 2. Beslutningen er således omfattet af det danske forbehold for retlige og indre anliggender.

Da beslutningen imidlertid udgør en udbygning af Schengen-reglerne, skal Danmark i henhold til artikel 5 i Protokollen om Danmarks stilling inden seks måneder efter vedtagelsen træffe afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre beslutningen i sin nationale lovgivning.

Den 11. december 2006 meddelte Danmark Rådet, at Danmark ønsker at deltage i beslutningen på mellemstatsligt grundlag i medfør af artikel 5 i Protokollen om Danmarks stilling.

Beslutningen indfører en ordning, hvorefter de medlemsstater, der deltager fuldt ud i Schengen-samarbejdet, ensidigt skal anerkende opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein til tredjelandsstatsborgere, der har visumpligt i henhold til Visumforordningen (nr. 539/2001), således at disse personer ikke skal indhente transitvisa, hvis de ønsker at transitere et Schengen-land.

Det fremgår af beslutningen, at anerkendelsen skal begrænses til kun at omfatte transitformål, og at anerkendelsen ikke bør påvirke medlemsstaternes mulighed for at udstede visa til kortvarige ophold. Endvidere fremgår det af beslutningen, at det er en forudsætning, at indrejsebetingelserne i Schengen-grænsekodeksens artikel 5, stk. 1, er opfyldt med undtagelse af betingelsen i artikel 5, stk. 1, litra b om besiddelse af gyldigt visum.

Beslutningen berører ikke personkontrollen ved de ydre grænser i henhold til Schengen-grænsekodeksens artikel 5-13 samt 18 og 19.

For at gennemføre beslutningen foreslås det, at der i udlændingeloven skabes hjemmel til at udlændinge med opholdstilladelse i Schweiz og Liechtenstein kan anvende deres opholdstilladelse som transitvisa og dermed rejse gennem Danmark. De pågældende udlændinge skal have ret til gennemrejse i alle tilfælde, hvor indrejsebetingelserne i Schengen-grænsekodeksens artikel 5, stk. 1, litra a, c, d og e er opfyldt, hvilket betyder, at de pågældende kun kan afvises på grænsen i tilfælde, hvor disse indrejsebetingelser ikke er opfyldt.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2.

6. Indberetning af proformaægteskaber

Et ægteskab kan danne grundlag for opholdstilladelse efter udlændingelovens regler om ægtefællesammenføring. Efter udlændingelovens § 9, stk. 9, kan opholdstilladelse dog ikke meddeles, såfremt der er bestemte grunde til at antage, at det afgørende formål med ægteskabets indgåelse er at opnå en opholdstilladelse.

§ 22 a i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning giver en borgmester, der i forbindelse med en vielse er blevet opmærksom på omstændigheder, som kunne pege i retning af, at der er tale om et proformaægteskab, og at det afgørende formål med ægteskabets indgåelse er at opnå en opholdstilladelse, mulighed for at orientere Udlændingetjenesten herom.

En sådan indberetning om et muligt proformaægteskab kan indgå i Udlændingetjenestens behandling og afgørelse af en ægtefællesammenføringssag. Indberetningen kan ikke i sig selv begrunde afslag på ægtefællesammenføring efter udlændingelovens § 9, stk. 9, men indberetningen vil kunne danne grundlag for, at Udlændingetjenesten foretager nærmere undersøgelser af sagen.

Efter § 22 a i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning gælder muligheden for at indberette mistanke om proformaægteskaber kun for den borgerlige vielsesmyndighed (borgmesteren). Bestemmelsen giver således ikke hverken den myndighed, der inden en vielse i Danmark skal prøve, om ægteskabsbetingelserne er opfyldt (prøvelsesmyndigheden, dvs. kommunen), eller kirkelige vielsesmyndigheder adgang til at indberette mistanke om proformaægteskab. Det er dog fast antaget, at den borgerlige vielsesmyndighed kan foretage indberetning på baggrund af oplysninger, der er fremkommet under prøvelsen, når prøvelse og vielse foretages af samme kommune.

De borgerlige vielsesmyndigheder har kun mulighed for, men ikke pligt til at foretage indberetning.

En arbejdsgruppe nedsat af ministeren for familie- og forbrugeranliggender udgav i maj 2006 en rapport om udlændinges indgåelse af ægteskab i Danmark. Rapporten er sendt til Folketingets Integrationsudvalg den 21. juni 2006 (UUI alm. del – Bilag 185) og til Folketingets Retsudvalg den 23. juni 2006 (REU alm. del. – Bilag 716). Arbejdsgruppen, der blev nedsat efter en række henvendelser om problemer i relation til udlændinges indgåelse af ægteskab i Danmark, anbefaler i rapporten bl.a., at ordningen i relation til indberetning af mistanke om proformaægteskaber til Udlændingesservice ændres på to punkter.

For det første foreslås det, at ordningen udvides til også at omfatte prøvelsesmyndighederne. Den manglende adgang for prøvelsesmyndighederne til at foretage indberetning efterlader teoretisk et "hul" i indberetningsadgangen i tilfælde, hvor parterne vælger at blive gift i en anden kommune end den, som har foretaget prøvelsen, eller hvis parterne vælger at blive kirkeligt viet.

For det andet foreslås indberetningsadgangen ændret til en indberetningspligt, således at prøvelsesmyndighederne og de borgerlige vielsesmyndigheder skal indberette alle tilfælde af mistanke om proformaægteskab.

Baggrunden for disse forslag er, at de ovennævnte begrænsninger i anvendelsesområdet for § 22 a skaber et "hul" i indberetningsadgangen, idet en prøvelsesmyndighed, der får mistanke om et proformaægteskab efter § 22 a, ikke har mulighed for at foretage indberetning herom. Vælger parterne at blive gift i en anden kommune, der ikke bliver opmærksom på mistanken om proformaægteskab, sker der ingen indberetning. Det samme er tilfældet, hvis parterne vælger at blive viet af en kirkelig vielsesmyndighed. Endvidere kan den manglende pligt til at indberette mistanke om proformaægteskab betyde, at der ikke sker indberetning i alle situationer, hvor der er mistanke herom.

Med forslagene søges risikoen for manglende indberetning af proformaægteskaber minimeret.

I relation til de kirkelige vielsesmyndigheder bemærker arbejdsgruppen, at præster antages at have en undtagelsesfri tavshedspligt, hvilket umiddelbart ikke er foreneligt med indberetningsordningen. Ordningen foreslås derfor ikke også udvidet til at omfatte kirkelige vielsesmyndigheder. En kirkelig vielse forudsætter imidlertid, at prøvelsesmyndigheden forinden har foretaget prøvelse af ægteskabsbetingelserne. Med den foreslåede ændring af ordningen har prøvelsesmyndigheden pligt til at indberette mistanke om proformaægteskab, også selv om parterne ønsker en kirkelig vielse. På denne måde vil det kun være de situationer, hvor prøvelsesmyndigheden ikke får mistanke om, at der er tale om et proformaægteskab, og hvor parterne vælger at blive kirkeligt viet, som ikke vil blive indberettet.

Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 1.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner

(Under udarbejdelse)

8. Erhvervsadministrative, erhvervsøkonomiske og miljømæssige konsekvenser af lovforslaget

Lovforslaget forventes ikke at medføre erhvervsadministrative, erhvervsøkonomiske eller miljømæssige konsekvenser.

9. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget forventes ikke at medføre administrative konsekvenser for borgerne.

10. Ligestillingsmæssige konsekvenser

De foreslåede ændringer i udlændingeloven er kønsneutrale.

Lovforslaget forventes at få ligestillingsmæssige konsekvenser, for så vidt angår de foreslåede ændringer i udlændingelovens § 33, stk. 14 og 15 om at fastsætte længere udrejsefrister end normalt – henholdsvis 30 dage eller op til 100 dage – til udlændinge, der er ofre for menneskehandel.

Den største del af de mennesker, der bliver handlet, er kvinder. Ordningen om at fastsætte en længere udrejsefrist end normalt skal bidrage til at bekæmpe det pres, som ofre for menneskehandel – navnlig kvinder – er udsat for. Kvinderne vil blandt andet få udarbejdet en personlig handleplan for, hvad der skal ske i løbet af den udvidede refleksionsperiode og mulighed for at indgå i forberedelsen af en forsvarlig hjemsendelse.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 14.

11. Forholdet til EU-retten

Lovforslagets § 1, nr. 1, 3 og 6, gennemfører konsekvensændringer af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af EU.

Tiltrædelsestraktaten af 25. april 2005 om Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af EU giver mulighed for at indføre en overgangsordning om adgang til det danske arbejdsmarked i forbindelse med, at Bulgarien og Rumænien blev medlem af EU den 1. januar 2007. Overgangsordningen giver mulighed for at fravige artikel 1-6 i forordning (EF) nr. 1612/68 – Rådets forordning 1612/68/EF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens fri bevægelighed inden for Fællesskabet (EF-Tidende Specialudgave 1968 II, s. 467) – for så vidt angår arbejdstagere fra Bulgarien og Rumænien.

Udlændingeloven indeholder en bemyndigelse til, at ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan bestemme, at overgangsordningen med kravet om opholds- og arbejdstilladelse m.v. efter udlændingeloven til statsborgere i Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien Tjekkiet og Ungarn kan sættes i kraft og finde tilsvarende anvendelse for statsborgere fra Bulgarien og Rumænien.

Ved bekendtgørelse nr. 1265 af 4. december 2006 om ikrafttræden af bestemmelse i lov om ændring af udlændingeloven fastsatte ministeren for flygtninge, indvandrere og integration, at udlændingelovens overgangsordning fra den 1. januar 2007 finder tilsvarende anvendelse for statsborgere fra Bulgarien og Rumænien.

Overgangsordningen er således allerede gældende for Bulgarien og Rumænien, og med lovforslaget foretages alene konsekvensændringer i udlændingelovens bestemmelser om den eksisterede nationale overgangsordning om adgang til det danske arbejdsmarked for statsborgere i Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn, således at bestemmelserne herom også henviser til statsborgere fra Bulgarien og Rumænien.

Lovforslagets § 1, nr. 2 gennemfører den ændring af udlændingeloven, der er nødvendig til gennemførelse af Europaparlamentets og Rådets beslutning nr. 896/2006/EF om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser på grundlag af medlemsstaternes ensidige anerkendelse af visse opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein i forbindelse med transit gennem deres område. Beslutningen indfører en ordning, hvorefter de medlemsstater, der deltager fuldt ud i Schengen-samarbejdet, ensidigt skal anerkende opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein til tredjelandstatsborgere, der har visumpligt i henhold til Visumforordningen (nr. 539/2001), således at disse personer ikke skal indhente transitvisa, hvis de ønsker at transitere et Schengen-land.

Som følge af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender deltog Danmark ikke i vedtagelsen af beslutningsforslaget. Da der er tale om en beslutning til udbygning af Schengen-reglerne, træffer Danmark inden seks måneder efter vedtagelsen afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre beslutningen i sin nationale lovgivning. Den 11. december 2006 meddelte Danmark Rådet, at Danmark ønsker at deltage i beslutningen på mellemstatsligt grundlag.

Ved lov nr. 301 af 19. april 2004 om ændring af udlændingeloven blev de ændringer af udlændingeloven, der var nødvendige for dansk tilslutning til det dengang foreliggende forslag til forordning (EF) Nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks), gennemført.

Forordningen forenkler, justerer og samler allerede gældende fællesskabsret om personers grænsepassage.

Med lovforslagets § 1, nr. 15, gennemføres en teknisk konsekvensændring som følge af, at forordningsforslagets artikel 20 er blevet vedtaget i forordningen som artikel 23. Lovforslaget indebærer således alene, at udlændingelovens henvisninger til forordningens artikel 20 rettes til artikel 23.

12. Hørte myndigheder m.v.

Lovforslaget har været sendt til høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatrådet, Allerød Kommune, Amnesty International, BARD – Board of Airline Representatives in Denmark, Beskæftigelsesministeriet, Beskæftigelsesrådet, Børnerådet, Danmarks Rederiforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Handel og Service, Dansk Industri, Dansk Landbrug, Dansk Psykolog Forening, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Røde Kors, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Danske Europabevægelse, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Flygtningenævnet, Foreningen af offentlige anklagere, Foreningen af Statsamtsjurister, Foreningen af Statsforvaltningsdirektører, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Frederiksberg Kommune, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Gribskov Kommune, Handel, Transport og Serviceerhvervene, HK/Danmark, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Institut for Menneskerettigheder, KL, Kristelig Arbejdsgiverforening, Københavns Byret, Københavns Kommune, Landsorganisationen af kvindekrisecentre (LOKK), Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Mellempfolkeligt Samvirke, Politiforbundet i Danmark, Prostitution og kvindehandel i Århus, PRO-Vest, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Red Barnet, Reden Stop Kvindehandel, Retssikkerhedsfonden, Retten i Odense, Retten i Roskilde, Retten i Aalborg, Retten i Århus, Rigsadvokaten, Rigsombudsmanden i Grønland, Rigsombudsmanden på Færøerne, Rigspolitiet, Rådet for Etniske Minoriteter, Samarbejdsgruppen om Børnekonventionen, SAS head Office, Socialministeriet, Specialarbejderforbundet i Danmark (SID), Statsforvaltningen Hovedstaden, Statsforvaltningen Midtjylland, Statsforvaltningen Nordjylland, Statsforvaltningen Sjælland, Statsforvaltningen Syddanmark, Sø- og Handelsretten, Transport- og Energiministeriet, Tønder Kommune, Udenrigsministeriet, UNHCR, og Ægteskab uden grænser.

13. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	(Under udarbejdelse)	(Under udarbejdelse)
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	(Under udarbejdelse)	(Under udarbejdelse)
Økonomiske konsekvenser	Nej	Nej

kvenser for erhvervslivet		
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Nej	Nej
Miljømæssige konsekvenser	Nej	Nej
Administrative konsekvenser for borgerne	Nej	Nej
Forholdet til EU-retten	<p>Lovforslagets § 1, nr. 1, 3 og 6, gennemfører konsekvensændringer af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af EU.</p> <p>Tiltrædelsestraktaten af 25. april 2005 om Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af EU giver mulighed for at indføre en overgangsordning om adgang til det danske arbejdsmarked i forbindelse med, at Bulgarien og Rumænien blev medlem af EU den 1. januar 2007. Overgangsordningen giver mulighed for at fravige artikel 1-6 i forordning (EF) nr. 1612/68 – Rådets forordning 1612/68/EF af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens fri bevægelighed inden for Fællesskabet (EF-Tidende Specialudgave 1968 II, s. 467) – for så vidt angår arbejdstagere fra Bulgarien og Rumænien.</p> <p>Udlændingeloven indeholder en bemyndigelse til, at ministeren for flygtninge, indvandrere og integration kan bestemme, at overgangsordningen med kravet om opholds- og arbejdstilladelse m.v. efter udlændingeloven til statsborgere i Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien Tjekkiet og Ungarn kan sættes i kraft og finde tilsvarende anvendelse for statsborgere fra Bulgarien og Rumænien.</p> <p>Ved bekendtgørelse nr. 1265 af 4. december 2006 om ikrafttræden af bestemmelse i lov om ændring af udlændingeloven fastsatte ministeren for flygtninge, indvandrere og integration, at udlændingelovens overgangsordning fra den 1. januar 2007 finder tilsvarende anvendelse for statsborgere fra Bulgarien og Rumænien.</p> <p>Overgangsordningen er således allerede gældende for Bulgarien og Rumænien, og med lovforslaget foretages alene konsekvensændringer i udlændingelovens bestemmelser om den eksisterede nationale overgangsordning om adgang til det danske arbejdsmarked for statsborgere i Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn, således at bestemmelserne herom også henviser til statsborgere fra Bulgarien og Rumænien.</p> <p>Lovforslagets § 1, nr. 2 gennemfører den ændring af udlændingeloven, der er nødvendig til gennemførelse af Europaparlamentets og Rådets</p>	

beslutning nr. 896/2006/EF om indførelse af en forenklet ordning for personkontrol ved de ydre grænser på grundlag af medlemsstaternes ensidige anerkendelse af visse opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein i forbindelse med transit gennem deres område. Beslutningen indfører en ordning, hvorefter de medlemsstater, der deltager fuldt ud i Schengen-samarbejdet, ensidigt skal anerkende opholdstilladelser udstedt af Schweiz og Liechtenstein til tredjelandstatsborgere, der har visumpligt i henhold til Visumforordningen (nr. 539/2001), således at disse personer ikke skal indhente transitvisa, hvis de ønsker at transitere et Schengen-land.

Som følge af det danske forbehold vedrørende retlige og indre anliggender deltog Danmark ikke i vedtagelsen af beslutningsforslaget. Da der er tale om en beslutning til udbygning af Schengen-reglerne, træffer Danmark inden seks måneder efter vedtagelsen afgørelse om, hvorvidt Danmark vil gennemføre beslutningen i sin nationale lovgivning. Den 11. december 2006 meddelte Danmark Rådet, at Danmark ønsker at deltage i beslutningen på mellemstatsligt grundlag.

Ved lov nr. 301 af 19. april 2004 om ændring af udlændingeloven blev de ændringer af udlændingeloven, der var nødvendige for dansk tilslutning til det dengang foreliggende forslag til forordning (EF) Nr. 562/2006 af 15. marts 2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks), gennemført. Forordningen forenkler, justerer og samler allerede gældende fællesskabsret om personers grænsepassage,

Med lovforslagets § 1, nr. 15, gennemføres en teknisk konsekvensændring som følge af, at forordningsforslagets artikel 20 er blevet vedtaget i forordningen som artikel 23. Lovforslaget indebærer således alene, at udlændingelovens henvisninger til forordningens artikel 20 rettes til artikel 23.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1, 3 og 6

Der er tale om konsekvensændringer som følge af, at Bulgarien og Rumænien blev medlem af Den Europæiske Union den 1. januar 2007.

Den foreslåede ændring af udlændingelovens § 2 a, stk. 2, udvider definitionen af begrebet Schengenland i udlændingelovens § 2 a, stk. 2, til også at omfatte Bulgarien og Rumænien. Ligesom Cypern, Estland, Letland, Litauen, Malta, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn anses Bulgarien og Rumænien dog ikke for Schengenlande i forhold til en række nærmere bestemmelser i udlændingeloven, herunder bestemmelser om grænsekontrol.

Med den foreslåede ændring af udlændingelovens § 6, der henviser til § 9 a, stk. 1, 2. pkt., jf. 1. pkt., og stk. 5, angives det, at statsborgere i Bulgarien og Rumænien – ligesom statsborgere i Estland, Letland, Litauen, Polen, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet og Ungarn – er omfattet af en overgangsordning for så vidt angår adgang til at tage ophold i Danmark på grundlag af ansættelse hos en herværende arbejdsgiver.

Efter den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 14, stk. 1, nr. 2, er udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne, jf. udlændingelovens §§ 2 og 6, fritaget for krav om arbejdstilladelse. Med den foreslåede ændring af § 14, stk. 1, nr. 2, angives det, at statsborgere i Bulgarien og Rumænien ikke er fritaget for dette krav.

Til nr. 2

Efter den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 2 b, stk. 5, 1. pkt., har udlændinge, der har opholdstilladelse udstedt af Schweiz eller Liechtenstein, og som opfylder indrejsebetingelserne i Schengen-grænsekodeksens artikel 5, stk. 1, litra a, c, d og e, ret til at rejse gennem Danmark.

Den foreslåede bestemmelse svarer til den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 2 b, stk. 1, med den forskel, at den foreslåede bestemmelse i overensstemmelse med Europaparlamentets og Rådets beslutning nr. 896/2006/EF kun giver ret til transit og ikke til ophold i op til 3 måneder. Endvidere er der tale om en anden persongruppe end i § 2 b, stk. 1, idet der i den foreslåede bestemmelse er tale om udlændinge med opholdstilladelse udstedt af Schweiz og Liechtenstein og ikke udlændinge med opholdstilladelse udstedt af et andet Schengenland.

Den foreslåede bestemmelse vil have betydning for udlændinge, der er visumpligtige til Danmark. Udlændinge, der er fritaget for visum, har ret til at indrejse og opholde sig her i landet i indtil 3 måneder, jf. udlændingelovens § 3.

Det er efter den foreslåede bestemmelse en betingelse, at indrejsebetingelserne i Schengen-grænsekodeksens artikel 5, stk. 1, litra a, c, d og e, er opfyldt. En udlænding med opholdstilladelse i Schweiz eller Liechtenstein skal således for at have ret til at transitere et medlemsland være i besiddelse af gyldigt rejsedokument (artikel 5, stk. 1, litra a), kunne forevise dokumentation for opholdets formål og være i besiddelse af eller på lovlig vis kunne erhverve sig de fornødne midler til opholdet og hjemrejsen (litra c), ikke være indberettet i SIS som uønsket (litra d), og endelig må den pågældende ikke udgøre en trussel for medlemsstaternes offentlige orden, indre sikkerhed, offentlig sundhed eller internationale forbindelser og må navnlig ikke på dette grundlag være indberettet som uønsket i medlemsstaternes nationale databaser (litra e).

Efter den foreslåede bestemmelse i § 2 b, stk. 5, 2. pkt., må gennemrejse ikke overstige fem dage. Bestemmelsen er en konsekvens af beslutningens artikel 3.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 5.

Til nr. 4

Efter udlændingelovens § 9 e kan der gives opholdstilladelse til en udlænding fra Kosovoprovinsen i Forbundsrepublikken Jugoslavien, der har eller har haft opholdstilladelse i medfør af lov om midlertidig opholdstilladelse til nødstedte fra Kosovoprovinsen i Forbundsrepublikken Jugoslavien (Kosovonødloven), eller som på grundlag af en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 indgivet inden den 30. april 1999 er eller har været registreret som asylansøger efter reglerne i § 48 e, stk. 1, såfremt udlændingen må antages at have behov for midlertidig beskyttelse her i landet.

Bestemmelsen viderefører dele af anvendelsesområdet for den tidligere bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, jf. lovbekendtgørelse nr. 711 af 1. august 2001, der blev indsat i udlændingeloven ved lov nr. 427 af 31. maj 2000 om ophævelse af Kosovonødloven og ændring af udlændingeloven.

Ansøgning om opholdstilladelse efter den tidligere bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, kunne kun indgives af personer, der opholdt sig her i landet, jf. udlændingelovens tidligere gældende § 9, stk. 6.

Det fremgår af bemærkningerne til udlændingelovens § 9 e, at bestemmelsen er indeholdt i den på det tidspunkt gældende bestemmelse i udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 5, og forudsættes administreret i overensstemmelse med gældende praksis.

Udlændingetjenesten og Integrationsministeriet har således administreret udlændingelovens § 9 e på samme måde som den tidligere bestemmelse i § 9, stk. 2, nr. 5. Det gælder også det forhold, at en sådan ansøgning skal indgives her i landet.

Ved den foreslåede bestemmelse i § 9 e, stk. 2, præciseres det således, at en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 e på samme måde som en ansøgning om

opholdstilladelse efter den tilsvarende tidligere bestemmelse i § 9, stk. 2, nr. 5, kun kan indgives af personer, der opholder sig her i landet. Herved fremgår det således udtrykkeligt af udlændingeloven, at en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 e kun kan indgives af personer, der opholder sig her i landet.

Til nr. 5

Der er tale om en præcisering.

Efter udlændingelovens § 13, stk. 1, 2. pkt., kræves arbejdstilladelse til beskæftigelse på dansk skib eller luftfartøj, der som led i rutefart eller i øvrigt regelmæssigt ankommer til dansk havn eller lufthavn.

Efter udlændingelovens § 14, stk. 2, kan ministeren for flygtninge, indvandrere og integration bestemme, at andre udlændinge – end nærmere bestemte grupper, der er opregnet i § 14, stk. 1 – er fritaget for krav om arbejdstilladelse.

Med hjemmel i § 14, stk. 2, er der i udlændingebekendtgørelsens § 33 opregnet en række persongrupper, der er fritaget for krav om arbejdstilladelse. Det gælder efter § 33, stk. 1, nr. 4, bl.a. personale på danske lastskibe i international trafik, der anløber dansk havn højst 25 gange, løbende regnet et år bagud uafhængig af kalenderåret, såfremt arbejdstilladelse kræves hertil, jf. udlændingelovens § 13, stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås på den baggrund, at udlændingelovens § 13, stk. 1, præciseres, således at § 13, stk. 1, 2. pkt., henviser til § 14, stk. 2.

Integrationsministeriet er i forbindelse med en konkret sag om brug af udenlandsk kabinepersonale blevet opmærksomt på, at det i visse tilfælde er uhensigtsmæssigt, at der kræves dansk arbejdstilladelse til at arbejde på dansk indregistrerede fly, der ankommer til dansk lufthavn, mens dansk arbejdstilladelse ikke kræves til udenlandsk indregistrerede fly, der ankommer til dansk lufthavn.

Det er væsentligt for danske luftfartsselskabers konkurrenceevne, at luftfartsselskaberne kan benytte lokalt kabinepersonale med kendskab til det sprog og den kultur, der er relevant for passagererne.

For at imødekomme danske luftfartsselskabers interesse i på ruter mellem Danmark og udenlandske destinationer at kunne ansætte lokalt kabinepersonale med kendskab til lokalt sprog og kultur, vil Integrationsministeriet i forbindelse med lovforslagets vedtagelse ændre udlændingebekendtgørelsens § 33, stk. 1, således at udenlandsk kabinepersonale med kendskab til lokalt sprog og kultur, der er beskæftiget på danske fly i international trafik, fritages fra kravet om arbejdstilladelse.

For at sikre, at der ikke sker underminering af danske arbejdsforhold vil fritagelse for arbejdstilladelse blandt andet blive betinget af, at den pågældende under flyvningen aflønnes på lige fod med dansk kabinepersonale, for så vidt angår den tid, flyet befinder sig i dansk

luftrum, og at den pågældende alene opholder sig i Danmark som hviletid imellem flyvningerne.

Til nr. 7

Der er tale om en præcisering.

Efter udlændingelovens § 19, stk. 8, skal der ved afgørelsen om inddragelse af en opholdstilladelse meddelt i medfør af § 9, stk. 1, nr. 1, tages særligt hensyn til, om opholdsgrundlaget ikke længere er til stede som følge af samlivsophør, der skyldes, at udlændingen med opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 1, har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v. her i landet.

Bestemmelsen omhandler det særlige hensyn, som udlændingemyndighederne skal tage ved vurderingen af, om en opholdstilladelse til en ægtefællesammenført skal inddrages som følge af samlivsophør, i de tilfælde hvor samlivsophøret skyldes, at den ægtefællesammenførte har været udsat for overgreb, misbrug eller anden overlast m.v.

Efter udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1, kræver ægtefællesammenføring bl.a., at parterne er over 24 år. I tilfælde hvor dette krav ikke er opfyldt, men hvor ægtefællesammenføring her i landet skal tillades, bl.a. som følge af Danmarks internationale forpligtelser, gives opholdstilladelse efter bestemmelsen i udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Udlændingemyndighederne administrerer udlændingelovens § 19, stk. 8, således, at også udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 c, stk. 1, som led i ægtefællesammenføring, er omfattet af den særlige beskyttelse i § 19, stk. 8, når samlivsophøret skyldes overgreb, misbrug eller anden overlast m.v.

Det foreslås derfor, at udlændingelovens § 19, stk. 8, præciseres, således at det udtrykkeligt fremgår af bestemmelsen, at den særlige beskyttelse i forbindelse med samlivsophævelse også gælder for udlændinge, der har opnået ægtefællesammenføring efter bestemmelsen i udlændingelovens § 9 c, stk. 1.

Til nr. 8

Det foreslås i § 26 a, at der ved afgørelsen om udvisning skal tages hensyn til, om de omstændigheder, som kan begrunde udvisning, er en følge af, at udlændingen er offer for menneskehandel.

Bestemmelsen gælder både i forbindelse med administrativ udvisning og udvisning ved dom.

Anvendelsen af bestemmelsen forudsætter, at det kan lægges til grund, at den pågældende udlænding er offer for menneskehandel, og at de omstændigheder, der kan begrunde udvisning, relaterer sig til, at den pågældende har været udsat for menneskehandel. Endvidere forudsætter bestemmelsens anvendelse, at hensynet til den offentlige orden ikke tilsiger, at der sker udvisning.

Med hensyn til administrativ udvisning – dvs. afgørelser om udvisning, der træffes af Udlændingesservice – vil omstændigheder, der kan begrunde udvisning, og som relaterer sig til, at den pågældende har været udsat for menneskehandel, typisk være ulovligt ophold eller ulovligt arbejde, jf. udlændingelovens § 25 b og § 25 a, stk. 2, nr. 1. I sådanne tilfælde skal der således under henvisning til bestemmelsen i § 26 a – sammenholdt med karakteren af de overtrædelser, der er omfattet af § 25 b og § 25 a, stk. 2, nr. 1 – normalt ikke ske udvisning.

Derimod kan bestemmelsen i § 26 a normalt ikke anvendes, hvis der er tale om, at den pågældende er omfattet af udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 2, om udlændinge, der er dømt for ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer, fordi dette ikke relaterer sig til menneskehandlen. I sådanne tilfælde skal der derfor ske udvisning med indrejseforbud som hidtil.

Udlændingesservices vurdering af, om den pågældende er offer for menneskehandel, svarer til den vurdering, som Udlændingesservice foretager ved vurderingen af, om udrejsefristen kan fastsættes til 30 dage, jf. de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.1.

Med hensyn til spørgsmål om udvisning ved dom vil omstændigheder, der kan begrunde udvisning, og som relaterer sig til, at den pågældende har været udsat for menneskehandel, f.eks. kunne være dokumentfalsk, fordi den pågældende er indrejst i Danmark med falsk pas eller falsk visum. I sådanne tilfælde skal der således under henvisning til bestemmelsen i § 26 a normalt ikke nedlægges påstand om udvisning.

Derimod kan f.eks. tyveri ikke begrunde, at der efter § 26 a skal tages hensyn til, om udlændingen er offer for menneskehandel.

Visse former for kriminalitet er så grov, at der bør ske udvisning, selvom overtrædelser relaterer sig til, at den pågældende er offer for menneskehandel. Det vil som udgangspunkt gælde med hensyn til de overtrædelser af straffeloven, der er nævnt i udlændingelovens § 22, nr. 4-7. Det vil således f.eks. gælde, hvis den pågældende udøver grov vold mod en af de personer, der står bag menneskehandlen. I sådanne tilfælde bør der af hensyn til den offentlige orden ske udvisning med indrejseforbud.

Anvendelsen af § 26 a i sager om udvisning ved dom forudsætter – ligesom det gælder i forbindelse med administrative sager om udvisning – at det kan lægges til grund, at udlændingen er offer for menneskehandel. Udvisningsspørgsmålet er i disse tilfælde knyttet til en straffesag, som henhører under anklagemyndighedens kompetence. Det er således anklagemyndigheden, der i disse sager skal vurdere, om den pågældende udlænding er offer for menneskehandel.

Anklagemyndigheden skal på sædvanlig vis indhente en udtalelse fra Udlændingesservice, forinden der nedlægges påstand om udvisning, jf. udlændingelovens § 57, stk. 1, og Rigsadvokatens Meddelelse nr. 5/2006, afsnit 2.3., men det er anklagemyndigheden, der tager endelig stilling til, om betingelserne i § 26 a er opfyldt, således at der ikke skal nedlægges påstand om udvisning. Det bemærkes, at det er en forudsætning for at undlade at nedlægge påstand om udvisning af den pågældende udlænding, at der er rejst sigtelse mod en eller

flere personer for overtrædelse af straffelovens §§ 228 eller 229 (rufferi m.v.), eller § 262 a (menneskehandel) i en sag, hvori den pågældende udlænding er offer.

Den gældende bestemmelse i § 26 finder anvendelse ved siden af § 26 a, der således er et supplement til den konkrete vurdering, der altid skal foretages i forbindelse med spørgsmålet om udvisning.

Til nr. 9

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af lov nr. 323 af 18. maj 2005, hvorved reglerne i Dublinforordningen blev gennemført på mellemstatsligt grundlag. Dublinforordningen afløste Dublinkonventionen (EF-asyllkonventionen), og henvisninger i udlændingeloven til EF-asyllkonventionen skal således ændres til henvisninger til Dublinforordningen.

Til nr. 10 og 11

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at der ved lov nr. 429 af 10. maj 2006 blev indsat et nyt nr. 4 i udlændingelovens § 32, stk. 2.

Til nr. 12

Der er tale om en præcisering.

Indtil den 1. maj 2003 havde en ansøgning om humanitær opholdstilladelse opsættende virkning, hvis den blev indgivet i tilknytning til forkyndelsen af et afslag på asyl. Ved lov nr. 291 af 30. april 2003 blev udlændingelovens § 33, stk. 4, ændret således, at en ansøgning om humanitær opholdstilladelse havde opsættende virkning, hvis den blev indgivet inden 15 dage efter, at Udlændingetjenesten havde givet afslag på asyl. Bestemmelsen er senest ændret ved lov nr. 301 af 19. april 2006, således at ansøgningen har opsættende virkning, hvis den indgives inden 15 dage efter registreringen som asylansøger.

Det fremgår af bemærkningerne til udlændingelovens § 33, stk. 4, i forbindelse med begge de nævnte lovændringer, at 15-dages fristen bl.a. skal forstås således, at ansøgningen skal indgives senest på 15. dagen for at have opsættende virkning. Bestemmelsen er administreret i overensstemmelse hermed.

Det foreslås derfor, at udlændingelovens § 33, stk. 4, præciseres, således at det udtrykkeligt fremgår, at ansøgningen skal indgives senest 15 dage – og ikke inden 15 dage – efter registreringen for at have opsættende virkning.

Til nr. 13

Der er tale om en konsekvensændring som følge af den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 15, jf. lovforslagets § 1, nr. 14.

Til nr. 14

Efter den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 14, 1. pkt., fastsætter Udlændingesservice efter anmodning udrejsefristen til 30 dage, medmindre særlige grunde taler derimod, hvis en udlænding er offer for menneskehandel.

Det er således en forudsætning for at anvende bestemmelsen, at det kan lægges til grund, at den pågældende udlænding er offer for menneskehandel.

Det er typisk politiet, der har den første kontakt med en udlænding, der kan være offer for menneskehandel. Politiet forelægger herefter sagen for Udlændingesservice med politiets vurdering af, om den pågældende er offer for menneskehandel. På baggrund heraf og på grundlag af informationer fra NGO'er, der også måtte have haft kontakt til den pågældende udlænding, vil det som i dag være Udlændingesservice, der beslutter, om en person kan anses for at være offer for menneskehandel og derfor kan få en længere udrejsefrist.

I tilfælde, hvor der er afsagt dom i en sag, hvori den pågældende udlænding er indgået, og hvor der ved dommen er taget stilling til, om den pågældende er offer for menneskehandel, skal Udlændingesservice lægge denne vurdering til grund.

Det foreslås, at udrejsefristen fastsættes til 30 dage, medmindre særlige grunde taler derimod. Det bemærkes i den forbindelse, at det følger af artikel 13 i Europarådets konvention om indsatsen mod menneskehandel, at kravet om en refleksionsperiode på minimum 30 dage ikke gælder, hvis hensynet til den offentlige orden taler imod en sådan periode.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 14, 2. pkt., kan udrejsefristen efter anmodning fastsættes til et senere tidspunkt eller forlænges, såfremt særlige grunde taler derfor. Sådanne særlige grunde kan f.eks. være lægelige hensyn, eller hensynet til at den pågældende udlænding kan vidne mod eventuelle bagmænd i forbindelse med efterforskning eller behandling af en straffesag om menneskehandel her i landet.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 14, 3. pkt., fastsættes udrejsefristen til op til 100 dage, hvis udlændingen samarbejder om en forberedt hjemsendelse.

Heri ligger, at udlændingen skal tage imod de forskellige tilbud om hjælp, som tilbydes, jf. lovforslagets almindelige bemærkninger, afsnit 2. Den pågældende udlænding skal herunder blandt andet om muligt medvirke til at give oplysninger, der kan etablere de nødvendige kontakter i hjemlandet.

Udlændingesservice skal i den enkelte sag foretage en konkret vurdering af, om udlændingen samarbejder om denne del af hjemsendelsen. I denne vurdering indgår oplysninger fra de personer, som har direkte kontakt med de pågældende udlændinge, navnlig personer hos de NGO'er, der skal tilrettelægge hjemsendelsen. Hovedelementerne i denne vurdering vil være, om den pågældende tager imod de forskellige tilbud om hjælp, og om muligt medvirker til at give oplysninger, der kan hjælpe med at etablere de nødvendige kontakter i hjemlandet.

Det er endvidere en forudsætning for at fastsætte en udrejsefrist på op til 100 dage, at den pågældende udlænding underskriver nødvendige ansøgninger om rejsedokumenter m.v. Vurderingen heraf svarer til den vurdering, der skal foretages heraf ved afgørelser efter udlændingelovens § 42 a, stk. 10, nr. 2. Udlændingesservice skal således indhente oplysninger fra politiet herom.

Udrejsefristen kan ikke overstige 100 dage. Hvis en udlænding, som ikke har villet samarbejde om sin hjemsendelse, efter f.eks. 25 dage ønsker at medvirke hertil, fastsættes en udrejsefrist på 75 dage.

Hvis en udlænding inden for fristen på 100 dage ophører med at samarbejde om hjemsendelsen, skal der fastsættes en ny udrejsefrist. Udrejsefristen fastsættes til straks, hvis fristen på 30 dage er udløbet. I andre tilfælde fastsættes en udrejsefrist til det tidspunkt, hvor 30 dages fristen udløber.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 15, finder § 33, stk. 14, tilsvarende anvendelse for en udlænding, der er offer for menneskehandel, og som er udvist ved dom.

Udlændingesservice fastsætter således også i disse tilfælde udrejsefristen efter reglerne i § 33, stk. 14. Udrejsefristen regnes fra tidspunktet for løsladelsen, jf. udlændingelovens § 33, stk. 9, 2. pkt.

Udlændingesservices afgørelser om udrejsefristen efter de foreslåede bestemmelser i § 33, stk. 14 og 15, kan ikke påklages, jf. udlændingelovens § 46, stk. 2.

Efter udlændingelovens § 42 a, stk. 7, kan Udlændingesservice bestemme, at udlændinge, der er omfattet af Udlændingesservices forsørgelse, skal tage ophold efter Udlændingesservices nærmere bestemmelse.

Udlændinge, der er ofre for menneskehandel, får i refleksionsperioden et beskyttelsestilbud, der omfatter ophold på et krisecenter eller et lignende bosted, og det forudsættes derfor, at Udlændingesservice normalt godkender denne indkvarteringsform.

Udlændinge, der er ofre for menneskehandel, og som ikke ønsker at tage imod tilbuddet om forberedt hjemsendelse og ophold på et krisecenter eller lignende bosted og ikke vil medvirke til hjemsendelsen, vil kunne frihedsberøves efter udlændingelovens § 36 med henblik på at sikre muligheden for udsendelse.

Endvidere er en udlænding, som er offer for menneskehandel og har indgivet ansøgning om asyl, omfattet af udlændingelovens § 35, stk. 2, og vil således kunne varetægtsfængsles, hvis den pågældende er udvist ved endelig dom, med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af bestemmelsen om udvisning.

Har den pågældende ikke ansøgt om asyl, og er den pågældende tildelt en refleksionsperiode i forlængelse af dommen – fordi der ikke er sådanne hensyn til den offentlige orden, som

gør, at udrejsefristen er fastsat til straks, jf. de almindelige bemærkninger afsnit 2.2.2 – vil der derimod normalt ikke skulle ske varetægtsfængsling efter § 35, stk. 1.

Efter udlændingelovens § 42 a, stk. 8, bestemmer Udlændingesservice, medmindre særlige grunde taler derimod, at en udlænding, der er udvist ved endelig dom, og som ikke er varetægtsfængslet efter § 35, skal tage ophold på et bestemt indkvarteringssted.

Udlændingesservice skal som i dag normalt træffe beslutning om, at en udlænding, der er udvist ved dom – fordi udvisningen ikke er begrundet i forhold, der relaterer sig til menneskehandlen, eller hensyn til den offentlige orden bevirker, at der bør ske udvisning – skal tage ophold i Center Sandholm, uanset den pågældende er offer for menneskehandel.

Til nr. 15

Der er tale om en teknisk ændring.

Ved lov nr. 301 af 19. april 2006 blev nogle af udlændingelovens bestemmelser konsekvensændret som følge af, at nogle af Schengenkonventionens bestemmelser ved forslag til forordning om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) blev foreslået ophævet og erstattet af tilsvarende bestemmelser i Schengen-grænsekodeks. Blandt andet blev henvisninger i udlændingeloven til Schengenkonventionens artikel 2, stk. 2, konsekvensændret til henvisninger til Schengen-grænsekodeksens artikel 20.

Rådet vedtog den 15. marts 2006 forordningsforslaget, som trådte i kraft den 13. oktober 2006. På den baggrund bestemte integrationsministeren ved bekendtgørelse nr. 979 af 26. september 2006, at de omhandlede konsekvensændringer i udlændingeloven også trådte i kraft den 13. oktober 2006.

Inden Rådets vedtagelse af forordningsforslaget foretog Rådssekretariatet på baggrund af drøftelserne i Rådet en formel tilpasning af nummereringen af artiklerne i forordningen. I den forbindelse blev forslagets oprindelige artikel 20 rykket, således at indholdet i stedet fremgår af Schengen-grænsekodeksens artikel 23.

Som konsekvens heraf foreslås det i § 38, stk. 2, § 39, stk. 3, og § 59, stk. 1, nr. 1, at henvisningerne til Schengen-grænsekodeksens artikel 20 ændres til Schengen-grænsekodeksens artikel 23.

Til nr. 16

Den foreslåede bestemmelse i § 44 f indebærer, at Udlændingesservice kan indhente oplysninger fra Udenrigsministeriet om udlandsophold i forbindelse med evakuering fra udlandet, der er nødvendige for at kontrollere, at en udlænding har ret til at opholde sig her i landet. Efter bestemmelsen kan Udlændingesservice indhente oplysningerne elektronisk. Indhentelse af oplysningerne kan ske med henblik på samkøring og sammenstilling af registre og oplysninger i kontroløjemed.

Den foreslåede bestemmelse indebærer således, at der kan ske samkøring af de oplysninger, som udlændingemyndighederne har registreret og allerede er i besiddelse af – oplysninger om udlændinges opholdsgrundlag – og de oplysninger, som udlændingemyndighederne efter den foreslåede bestemmelse i § 44 f, stk. 1, kan indhente, dvs. oplysninger fra Udenrigsministeriet om evakuerede personer.

Lov om behandling af personoplysninger (persondataloven) indeholder i § 5 en række regler om indsamling af oplysninger. Det fremgår af stk. 1, at oplysninger skal behandles i overensstemmelse med god databehandlingsskik. Det fremgår bl.a. af stk. 2 og 3, at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og senere behandling må ikke være uforenelig med disse formål. Oplysninger, som behandles, skal være relevante og tilstrækkelige og ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelsen af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, og til de formål, hvortil oplysningerne senere behandles.

Persondatalovens § 6 angiver de omstændigheder, hvorunder behandling af oplysninger må finde sted. Det fremgår af stk. 1, nr. 6, at behandling af oplysningerne må finde sted, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave, der henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige eller en tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, har fået pålagt. Af stk. 1, nr. 7, fremgår det, at behandling af oplysninger må finde sted, hvis behandlingen er nødvendig for, at den dataansvarlige eller den tredjemand, til hvem oplysningerne videregives, kan forfølge en berettiget interesse, og hensynet til den registrerede ikke overstiger den interesse.

Oplysninger om udlandsophold vil normalt være ikke-følsomme oplysninger, jf. persondatalovens § 6. Der vil således blive tale om at indhente almindelige ikke-følsomme oplysninger med henblik på samkøring.

Det er Udlændingesservice, der efter lovforslaget skal indhente og samkøre eller sammenstille oplysninger, og det er derfor forudsat, at Udlændingesservice alene indhenter oplysninger og foretager samkøring eller sammenstilling i overensstemmelse med persondatalovens regler.

Efter Datatilsynets praksis, som bygger på en tilkendegivelse fra Retsudvalgets flertal i betænkning over lovforslag nr. L 50 af 16. januar 1991 om ændring af lov om offentlige myndigheders registre (registerloven), er det bl.a. en forudsætning, at myndighederne har et klart og utvetydigt retsgrundlag at arbejde på. Det er endvidere en forudsætning, at myndighederne kun lader kontrolordningen tage sigte på fremtidige forhold, medmindre særlige forhold gør sig gældende. Det er en endelig en forudsætning, at borgerne, som berøres af kontrolordningen, i almindelighed gøres opmærksom på myndighedernes adgang til at foretage samkøring i kontroløjemed, inden kontrollen iværksættes, og at samkøring så vidt muligt kun finder sted, hvis de personer, der er omfattet af kontrollen, har fået meddelelse om kontrolordningen, inden de afgiver oplysninger til myndigheden. Efter Datatilsynets praksis skal de personer, der berøres af en kontrol, have forudgående information om, at der foretages kontrol, f.eks. i form af registersamkøring og sammenstilling af registre og oplysninger, jf. persondatalovens § 5, stk. 1, om god databehandlingsskik. Herudover forudsætter samkøring i

kontroløjemed efter persondatalovens kapitel 12, at kontrolordningen anmeldes til Datatilsynet.

Den foreslåede bestemmelse kan således alene anvendes på fremtidige forhold og ikke med hensyn til forhold og faktiske handlinger, der ligger forud for ordningens indførelse, dvs. evakueringer, der allerede har fundet sted.

Derimod kan der ske samkøring eller sammenstilling både med oplysninger om udlændinges opholdsgrundlag, der er registreret hos udlændingemyndighederne før ordningens indførelse og efter ordningens indførelse.

Den foreslåede bestemmelse kan således anvendes til kontrol i form af, at der indhentes oplysninger fra Udenrigsministeriet om evakuerede personer, der herefter samkøres eller sammenstilles med oplysninger om udlændingenes opholdsgrundlag, som udlændingemyndighederne er i besiddelse af.

Inden samkøringen eller sammenstillingen foretages, skal Udlændingesservice informere de udlændinge, som Udenrigsministeriet har oplyst er blevet evakueret.

Integrationsministeriet og Udlændingesservice vil drøfte med Datatilsynet, hvorledes adgangen til at indhente og foretage registersamkøring skal tilrettelægges med henblik på at overholde persondatalovens regler. Der vil endvidere ske anmeldelse af kontrolordningen til Datatilsynet i overensstemmelse med persondatalovens regler.

Til nr. 17

Den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 46, stk. 2, 2. pkt., indebærer, at Udlændingesservices beslutninger om, at uledsagede mindreårige asylansøgere er tilstrækkeligt modne til at gennemgå en asylsagsprocedure, ikke længere kan indbringes for Integrationsministeriet.

Det er således alene Flygtningenævnet, der kan efterprøve Udlændingesservices vurdering af modenheden.

Flygtningenævnet skal tage stilling til en uledsaget mindreåriges modenhed i forbindelse med nævnets mundtlige behandling af den pågældendes asylsag. Hvis der klages over Udlændingesservices modenhedsvurdering forud for nævnets behandling af sagen, vil behandlingen af klagen skulle afvente det mundtlige nævnsmøde. Det er i den forbindelse forudsat, at nævnet som i dag vil søge at beramme sager om uledsagede mindreårige til hurtig behandling.

Flygtningenævnet vil som i dag af egen drift kunne hjemvise en sag om en uledsaget mindreårig asylansøger til Udlændingesservice med den begrundelse, at den mindreårige efter Flygtningenævnets vurdering ikke bør gennemgå en asylsagsbehandling i Flygtningenævnet.

I de tilfælde, hvor Udlændingesservice vurderer, at barnet er tilstrækkeligt modent til at gennemgå en asylsagsbehandling, og finder, at asylansøgningen er åbenbart grundløs, forelægger Udlændingesservice i forbindelse med et afslag på asyl sagen for Dansk Flygtningehjælp med indstilling om, at sagen skal afgøres i åbenbart grundløs-proceduren, jf. udlændingelovens § 53 b.

Dansk Flygtningehjælp kan i den forbindelse gå imod Udlændingesservices indstilling, hvis Dansk Flygtningehjælp mener, at barnet ikke er modent nok til at gennemgå en asylsagsbehandling.

Hvis Udlændingesservice fastholder sin modenhedsvurderingen og afslaget på asyl, indbringes sagen for Flygtningenævnet. Sagen afgøres herefter på et mundtligt nævnsmøde, hvor den uledsagede mindreårige er repræsenteret ved advokat og repræsentanten. Vurderingen af barnets modenhed indgår i Flygtningenævnets vurdering af asylsagen.

Denne praksis fortsætter uændret.

Til nr. 18

Efter den foreslåede bestemmelse i § 56 a, stk. 1, 1. pkt., får en uledsaget udlænding under 18 år, der opholder sig her i landet, medmindre ganske særlig grunde taler derimod, udpeget en repræsentant til varetagelse af sine interesser.

Forslaget indebærer, at alle uledsagede mindreårige udlændinge får en repræsentant.

Repræsentanten kan udpeges blandt den persongruppe, der i dag kan udpeges som repræsentanter for uledsagede mindreårige asylansøgere, og de gældende regler om indstilling, høring og udpegning af repræsentanterne finder også anvendelse fremover. Repræsentantens opgaver og kompetence vil tilsvarende være som i dag.

Repræsentanten har ingen kompetence til at beslutte, om barnet kan få opholdstilladelse i Danmark. Dette henhører under udlændingemyndighederne. I de tilfælde, hvor barnet ikke kan meddeles opholdstilladelse og skal hjemsendes, kan repræsentanten ledsage barnet i forbindelse med hjemsendelsen.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 56 a, stk. 1, 2. pkt., skal der ved udpegning af repræsentanter for uledsagede mindreårige udlændinge, der er ofre for menneskehandel, tages særligt hensyn hertil.

Dette indebærer, at den pågældende skal have en relevant uddannelse eller erfaring, f.eks. en socialrådgiver. Det kan f.eks. være en person, der er ansat eller tilknyttet Dansk Røde Kors eller anden lignende organisation, der er godkendt af integrationsministeren.

Hvis der allerede på et meget tidligt tidspunkt er formodning for, at barnet er offer for menneskehandel, bør det således sikres, at den repræsentant, der udpeges, har en relevant ud-

dannelse eller erfaring, således at det så vidt muligt undgås, at der senere skal udpeges en ny repræsentant.

Indholdet af de foreslåede bestemmelser i § 56 a, stk. 1, 3. og 4. pkt. svarer til indholdet af 2. og 3. pkt. i den gældende bestemmelse i § 56 a, stk. 1.

Til nr. 19

Efter den foreslåede bestemmelse i § 56 a, stk. 8, 1. pkt., iværksætter Udlændingesservice en eftersøgning af forældrene til et barn, der er omfattet af stk. 1, medmindre ganske særlige grunde taler derimod.

Forslaget indebærer, at eftersøgning af et barns forældre ikke længere er betinget af, at enten barnet eller repræsentanten har samtykket hertil, og at eftersøgningsordningen ikke kun omfatter forældre til børn, der har ansøgt om asyl.

Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.2.

De foreslåede bestemmelser i § 56 a, stk. 8, 2. og 3. pkt. svarer til de gældende bestemmelser i § 56 a, stk. 8, 3. og 4. pkt.

Til § 2

Ved den foreslåede ændring af § 22 a i lov om ægteskabs indgåelse og opløsning pålægges prøvelsesmyndighederne (kommunerne) og de borgerlige vielsesmyndigheder (borgmesteren) at indberette alle tilfælde, hvor der kan være grund til at antage, at det afgørende formål med et ægteskabs indgåelse er at opnå opholdtilladelse i Danmark. Indberetningen skal ske til Udlændingesservice.

Ligesom ved indberetningsmuligheden i den gældende bestemmelse finder den foreslåede indberetningspligt f.eks. anvendelse, hvis parterne ikke kan tale samme sprog, eller hvis den, der foretager prøvelsen eller vielsen, får indtryk af, at parterne ikke har set hinanden før.

Ændringen af indberetningsbestemmelsen giver ikke grundlag for at afvise at udstede en prøvelsesattest eller at gennemføre en vielse, selvom der foretages indberetning af mistanke om proformaægteskab. Ændringen giver heller ikke prøvelses- eller vielsesmyndigheden mulighed for at udsætte sagen.

Indberetningsbestemmelsen omfatter fortsat ikke kirkelige vielsesmyndigheder, og forslaget berører således ikke præsters tavshedspligt.

Til § 3

Det foreslås i § 3, stk. 1, at loven træder i kraft den 1. august 2007, jf. dog stk. 2.

Den ved lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 2 b, stk. 5, finder således anvendelse fra og med den 1. august 2007. Bestemmelsen indebærer, at tredjelandsstatsborgere med opholdstilladelse udstedt af Schweiz eller Liechtenstein fra og med den 1. august 2007 kan rejse gennem Danmark, hvis de nærmere betingelser herfor er opfyldt.

Den ved lovforslagets § 1, nr. 8, foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 26 a kan således anvendes med hensyn til sager om udvisning, der afgøres efter den 1. august 2007.

De foreslåede bestemmelser i § 33, stk. 14 og 15, jf. lovforslagets § 1, nr. 14, finder ligeledes anvendelse fra den 1. august 2007. Dette indebærer, at udlændinge, der er ofre for menneskehandel, fra og med denne dato kan få fastsat en udrejsefrist på op til 100 dage, jf. den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 14, 3. pkt. Har udlændingen inden den 1. august 2007 fået fastsat en udrejsefrist på 30 dage efter gældende praksis, vil udrejsefristen fra den 1. august 2007 kunne forlænges i op til 100 dage, hvis den pågældende samarbejder om hjemsendelsen. Med hensyn til udlændinge, der er udvist ved dom, fastsættes udrejsefristen på samme måde som beskrevet i den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 14, med hensyn til udlændinge, der løslades fra og med den 1. august 2007, jf. den foreslåede bestemmelse i § 33, stk. 15, sammenholdt med den gældende bestemmelse i § 33, stk. 9, 2. pkt.

Den ved lovforslagets § 1, nr. 16, foreslåede bestemmelse i § 44 f om en kontrolordning, hvor der kan indhentes oplysninger fra Udenrigsministeriet om personer, der er evakuerede med henblik på samkøring eller sammenstilling, vil også kunne anvendes med hensyn til oplysninger om udlændinges opholdsgrundlag, der er registreret inden lovens ikrafttræden den 1. august 2007, men ordningen kan alene anvendes med hensyn forhold og handlinger, dvs. udlandsophold, der ligger efter loven ikrafttræden.

Den ved lovforslagets § 1, nr. 19, foreslåede bestemmelse i § 56 a, stk. 8, om udvidelse af ordningen om eftersøgning af forældre til uledsagede mindreårige, finder anvendelse fra den 1. august 2007. Dette indebærer, at Udlændingetjenesten fra og med den 1. august 2007 iværksætter eftersøgninger af forældre til uledsagede mindreårige i alle sager vedrørende uledsagede mindreårige, medmindre ganske særlige grunde taler derimod. Udlændingetjenesten iværksætter således også eftersøgninger af forældre til uledsagede mindreårige, der tidligere har nægtet at samtykke hertil, medmindre ganske særlige grunde taler derimod.

Det foreslås i § 3, stk. 2, at den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 46, stk. 2, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 17, alene finder anvendelse for udlændinge, der indgiver ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 (asyl) efter lovens ikrafttræden. For udlændinge, der inden lovens ikrafttræden har indgivet ansøgning om asyl, finder de hidtidige regler anvendelse. Den foreslåede bestemmelse indebærer, at uledsagede mindreårige, der har indgivet ansøgning om asyl inden den 1. august 2007, fortsat vil kunne påklage Udlændingetjenestens modenhedsvurdering til Integrationsministeriet, jf. udlændingelovens § 46,

stk. 2, mens Udlændingesservices modenhedsvurdering af uledsagede mindreårige, der indgiver ansøgning om asyl fra og med den 1. august 2007, alene er omfattet af Flygtninge-nævnets kompetence.

Til § 4

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale gyldighedsområde og indebærer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland. Loven kan dog ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige grønlandske og færøske forhold tilsiger.